

Ultima generație: Doar Scriptura

28 iunie 2008

Gili Cârstea

Premisa fundamentală a conceptului „ultimei generații” este aceea că lucrarea lui Dumnezeu de pe pământ nu se poate încheia fără un popor care a biruit păcatul ca și Hristos, și aceasta înainte de închiderea harului și revenirea lui Hristos.

Sau, pentru cei care doresc o formulare mai puțin condimentată denominational, Dumnezeu Își încheie lucrarea producând un popor care păzește poruncile și are credința lui Isus, din care cauză poate așeza pe frunțile lor sigiliul Său.

Ei bine, susține Scriptura o astfel de generație finală a poporului lui Dumnezeu, oameni care vor fi complet eliberați de păcat înainte de revenirea lui Hristos pe norii cerului?

Răspunsul meu este da, și de aceea voi puncta pe scurt dovezile biblice, începând cu ultima carte a Bibliei, și întorcându-mă chiar până la prima ei carte, Geneza.

Apocalips 3:21 – Martorul Credincios spune că așteaptă o categorie de credincioși, membri ai ultimei faze a bisericii Sale, care să ocupe tronul împreună cu El. Condiția? „Cel ce va birui... după cum și Eu am biruit.”

Observați standardul înalt? „După cum și Eu am biruit.” Așa cum a biruit Hristos, așa vor birui și ei.

Bun, cum a biruit Hristos? Aici putem alege din două variante, maniera sau calitatea biruinței Sale. El a trăit fără păcat deoarece Tatăl locuia în El, sau se referă la faptul că a biruit păcatul constant și până la capăt, că diavolul nu a reușit să-L ducă la călcarea legii lui Dumnezeu. Dar oricum am crede, este clar că biruința despre care El vorbește aici are de-a face cu provocarea: „Cine dintre voi Mă poate dovedi că am păcat?” (Ioan 8:46).

Punctul de dispută în marea controversă este Legea: Au ființele create nevoie ca Legea – caracterul lui Dumnezeu – să fie instalată în templul inimii lor? În zona noastră de univers, problema este: Poate Dumnezeu să aducă pe omul păcătos la ascultare de Lege?

Martorul Credincios a lansat Bisericii Laodicea o provocare amețitoare: „Biruiți la fel ca Mine, și aveți un loc pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei.” Este această ofertă lipsită de realism? Să vedem.

Apocalips 19:6-8 – Ioan aude voci ca de tunet, declarând că Dumnezeu a început să împărățească. Cum așa? Până acum ce a făcut? Explicația care urmează este simplă: A venit nunta Mielului, soția Lui s-a pregătit, și i s-a dat să se îmbrace cu în subțire, strălucitor și curat. Adică „faptele neprihănite ale sfinților.” Cine alcătuiește acest grup de sfinți care au ajuns la biruință deplină asupra păcatului?

Apocalips 7:1-4 – Evenimentele devastatoare ale pământului sunt ținute puțin în frâu, până când un grup de oameni, numiți metaforic „cei 144.000,” primesc pe frunte sigiliul viului Dumnezeu. Acest pasaj așează clar întreaga lucrare în contextul ultimelor evenimente ale istoriei. Acest grup, cei 144.000, sau mireasa, vin la nuntă, spre a li se da hainele de sărbătoare, pe care nu le-au avut mai înainte.

Apocalips 14:3-5 – Acest grup, cei 144.000, „cântă” o „cântare nouă,” pe care nimeni nu o poate învăța. De ce? Sfinții altor generații au fost afoni? Nu. Cei 144.000 au participat la o experiență pe care nu au avut-o alte generații. Cu ei s-a realizat nunta, unirea dintre divin și uman, și au devenit realmente, nu socotiți, „fără vină înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu.” Adică ei au confirmat guvernarea divină în susținerea ei că legea desăvârșită a libertății este singura cale de la păcat la neprihănire. Sigiliul lui Dumnezeu a fost pus asupra lor ca o confirmare că păcatul a luat sfârșit în viața lor. Păcatul a fost pus asupra lui Azazel, spre a fi dus în pustie.

Dar nu este corectă credința că poporul lui Dumnezeu vine la nuntă deja cu haine albe, odată ce au fost îndreptățiți prin sângele Mielului atunci când L-au acceptat pe Hristos ca Mântuitor personal?

Zaharia 3:1-10 – Marele preot Iosua, ca reprezentant al poporului, vine la Ziua Ispășirii îmbrăcat în haine murdare, în ciuda credinței exprimată prin mielul de jertfă adus la sanctuar zilnic. Cum sunt curățite hainele acelea? Sunt spălate la curățătoria cerească? Sunt acoperite cu o altă haină sau pelerină? Este Iosua trimis înapoi, deoarece murdăria hainelor lui este inacceptabilă în lumea neprihănirii? Nu. Nimic din toate acestea. Printr-un decret divin, care nu are nicio legătură cu evoluția spirituală, el este dezbrăcat de hainele murdare, și îmbrăcat cu o haină de sărbătoare. Metafora este explicată în versetul 4: „Iată că îndeprătez de la tine nelegiuirea.” Ziua Ispășirii elimină nelegiuirea pe cea mai eficientă cale cu putință: „Scrie” Legea în inimă, instalează natura divină la locul ei de drept, aduce slava din nou în templul inimii, acolo de unde a fost gonită în Eden. Și acest lucru se face, spune profetul, „într-o singură zi” (Zah 3:9). Adică Ziua Ispășirii finale.

Zaharia 13:8-9 – „În toată țara, zice Domnul, două treimi vor fi nimicite, vor pieri, iar cealaltă treime va rămâne. Dar treimea aceasta din urmă o voi pune în foc, și o voi curăți cum se curățește argintul, o voi lămuri cum se lămurește aurul. Ei vor chema Numele Meu, și îi voi asculta; Eu voi zice: Acesta este poporul Meu! Și ei vor zice: Domnul este Dumnezeul meu!”

Aici nu este vorba despre o simplă declarație forensică. Este o lucrare profundă de curățire, de eliminare a efectelor legii păcatului și a morții care a domnit până atunci în templul inimii. Nu vreau să spun că este vorba despre o intervenție fizică, de modificare a structurilor materiei, deși termenul „fizică” nu este impropriu. Când ștergem complet informația de pe un hard disk, cum numim noi operația? Formatare fizică? Exact. Și totuși, capetele de scriere ale discului nu ating sub nicio formă platanele. Nu există contact fizic. Tot așa este instalat și sistemul de operare divin în creierul nostru, fără să fie nevoie de un contact fizic.

Prin urmare, profeții vorbesc despre o curățire deplină de păcat a poporului lui Dumnezeu, undeva în viitor. Doar Zaharia? Nu.

Maleahi 3:13 – Vorbind despre același eveniment ca și Zaharia, Maleahi descrie astfel lucrarea ce urmează să fie realizată în acea zi: „Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului, pe care-L doriți; iată că vine, zice Domnul oștirilor. Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămânea în picioare când Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului, și ca leșia nălbitorului. El va ședea, va topi și va curăți argintul; va curăți pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămurește aurul și argintul, și vor aduce Domnului daruri neprihănite.”

Ezechiel 36:23-31 – Numele lui Dumnezeu a fost „pângărit” în ochii oamenilor, deoarece ne-am prezentat ca fiind poporul Lui, fără să avem caracterul și faptele Lui. Când Dumnezeu ia inițiativa remedierii acestei situații anormale, iată ce se spune că va face:

„De aceea voi sfinți Numele Meu cel mare, care a fost pângărit printre neamuri, pe care l-ați pângărit în mijlocul lor. Și neamurile vor cunoaște că Eu sunt Domnul, zice Domnul Dumnezeu, când voi fi sfințit în voi sub ochii lor.

„Căci vă voi scoate dintre neamuri, vă voi strânge din toate țările, și vă voi aduce iarăși în țara voastră.

„Vă voi stropi cu apă curată, și veți fi curățiți; vă voi curăți de toate spurcăciunile voastre și de toți idolii voștri.

„Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră, și vă voi da o inimă de carne.

„Voi pune Duhul Meu în voi, și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele.

„Veți locui în țara, pe care am dat-o părinților voștri; voi veți fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeul vostru.

„Vă voi izbăvi de toate necurățiile voastre. Voi chema grâul, și-l voi înmulți; nu voi mai trimite foametea peste voi.

„Voi înmulți rodul pomilor și venitul câmpului, ca să nu mai purtați ocară foametei printre neamuri.

„Atunci vă veți aduce aminte de purtarea voastră cea rea, și de faptele voastre, cari nu erau bune; vă va fi scârbă de voi înșivă, din pricina nelegiuirilor și urâciunilor voastre.”

Aici parcă nu este vorba despre o simplă declarație forensică, ci de o lucrare complexă de restaurare a sanctuarului, și aceasta cu un singur scop: „Voi pune Duhul Meu în voi,” astfel ca cele două naturi, umană și divină, să se unească. Iar după ce Duhul este așezat la locul Lui de drept, urmează minunea: „Vă voi face să urmați poruncile Mele, să păziți și să împliniți legile Mele.”

Ieremia 31:33-34 – „Ci iată legământul, pe care-l voi face cu casa lui Israel, după zilele acelea, zice Domnul: Voi pune Legea Mea înlăuntrul lor, o voi scrie în inima lor; și Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu. Niciunul nu va mai învăța pe aproapele, sau pe fratele său, zicând: Cunoaște pe Domnul! Ci toți Mă vor cunoaște, dela cel mai mic până la cel mai mare, zice Domnul; căci le voi ierta nelegiuirea, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor.”

Noul legământ nu este o lucrare forensică, o declarație juridică, ci o „scriere” a caracterului lui Dumnezeu în templul inimii. Ieremia o vede în viitor, iar noi suntem dovada că până acum ea încă nu a avut loc. De ce? Deoarece când se întâmplă, aceea va fi generația despre care vorbesc pasajele din Apocalips, adică ultima.

Isaia 1:18 – „Veniți totuși să ne judecăm, zice Domnul.” Să ne judecăm, în sensul „să ne socotim împreună, să raționăm.” De ce este nevoie să raționăm împreună cu Domnul și nu singuri? Deoarece Domnul observă că noi nu reușim să percepem un lucru esențial, prezent peste tot în Scriptură, și anume scopul final al lui Dumnezeu cu poporul Său: „De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna.”

Isaia 4:2-6 – Se vorbește aici despre o vreme viitoare, când Domnul va spăla „murdăriile fiicei Sionului”:

„În vremea aceea odrasla Domnului va fi plină de măreție și slavă, și rodul țării va fi plin de strălucire și frumusețe pentru cei mântuiți ai lui Israel.

„Și cel rămas în Sion, cel lăsat în Ierusalim, se va numi sfânt, oricine va fi scris printre cei vii, la Ierusalim.

„După ce va spăla Domnul murdăriile fiicelor Sionului, și va curăți Ierusalimul de vinovăția de sânge din mijlocul lui, cu duhul judecății și cu duhul nimicirii, Domnul va așeza, peste toată întinderea muntelui Sionului și peste locurile lui de adunare, un nor de fum ziua, și un foc de flăcări strălucitoare noaptea. Da, peste toată slava va fi un adăpost, o colibă, ca umbrar împotriva căldurii zilei, și ca loc de adăpost și de ocrotire împotriva furtunii și ploii.”

Leviticul 16:30 – Aici avem descrisă lucrarea din Ziua Ispășirii, care era prin excelență o lucrare de curățire, ca încheiere a planului de mântuire:

„Căci în ziua aceasta se va face ispășire pentru voi, ca să vă curățiți: veți fi curățiți de toate păcatele voastre înaintea Domnului.”

Pe temelia acestei curățiri au construit toți profeții Vechiului Testament, visând la ziua când Dumnezeu va pune capăt șuvoiului de nelegiuire izvorât din inima omenească.

Geneza 3:15 – „Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.” Știm bine cum a fost zdrobit „călcâiul” Sămânței femeii, dar trebuie să recunoaștem că, până în prezent, capul „șarpelui” nu a fost zdrobit. El este bine-mersi la locul lui, pregătind cea mai mare amăgire a tuturor timpurilor, în care este gata să fie prinși, se pare, chiar și „cei aleși.” Și de ce încă nu este zdrobit acel cap? Deoarece teza lui că legea nu poate fi ținută de oameni încă nu a fost dezmințită de poporul lui Dumnezeu. Noi încă demonstrăm cu fapta, și din ce în ce mai des cu vorba, că teza lui este solidă. Și timpul trece...

Din acest impas nu există ieșire decât dacă înțelegem scopul lui Dumnezeu și lucrarea din Ziua Ispășirii finale, adică Nunta Mielului. Oricât de departe vom împinge în viitor acest eveniment, Nunta va avea loc totuși, iar Dumnezeu va putea încheia cu poporul Său legământul cel veșnic. Va exista o generație în care Legea va fi scrisă în inimă.

Noi o numim „ultima generație.”
